

De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander

Rodaan Al Galidi

1. Flaptekst

‘Wie ben jij?’ vroeg Soufian

‘Willem-Alexander Claus George Ferdinand. Maar noem mij Alexander.’

‘Dat is een zin, geen naam,’ zei Orlando.

‘Zijn naam is Alexander en wij noemen hem Ali,’ zei Soufian tegen Orlando. ‘Maar effe serieus,’ en hij draaide zich weer om naar de prins. ‘Wie ben jij?’

Zijn hele leven had de prins het niet nodig gehad te liegen over wie hij was of zijn identiteit te verbergen.

‘Ik ben de kroonprins van Nederland,’ zei hij. Soufian en Orlando schoten in de lach. ‘Maar...’ vervolgde de prins. ‘Waar ben ik?’

Een moderne schelmenroman voor jong en oud

Slapstick met een literair tintje

Verrassend, humoristisch

Over dromen en worden wie je bent

Op zoek naar een manier om te ontsnappen aan de opgelegde regels en protocollen van het koninklijk paleis komt de kroonprins terecht in de straten van Den Haag. Hij sluit een bijzondere vriendschap met Soufian, Orlando en Carmen Luisa, en ontdekt wie hij werkelijk is.

De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander is een boek voor avontuurlijke lezers die willen ontvluchten aan de dagelijkse ernst. Met zijn kenmerkende gevoel voor humor en licht filosofische toon daagt Rodaan Al Galidi hen uit de wereld vanuit een ander perspectief te bekijken.

2. Eerste zin van De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander, blz 7.

Kraaien landden op de bomen rond het koninklijk paleis en krasten luid.

3. Samenvatting

De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander gaat over de kroonprins van Nederland die zich opgesloten voelt in het paleis en wil op zoek naar vrijheid.

Dit doet hij doormiddel van vele films te kijken over ontsnappingen uit gevangenissen, hij is gefascineerd door de tunnels die gegraven werden met kleine voorwerpen zoals: lepels, pennetjes en spijkers. De prins begint zelf ook te graven onder zijn bed en zoekt een uitweg van het paleis, eerst probeert hij het met kopjes thee om de aarde weg te brengen en met een lepel en een mes. Na een tijdje komt de prins erachter dat hij een groter voorwerp nodig heeft om de aarde naar de tuin moest verplaatsen, eerst een etui die al snel te klein werd en toen een voetbal. De prins vertelde aan journalisten dat voetbal voor hem een de weg is naar vrijheid, de

journalisten dachten dat het om zijn liefde over de sport ging terwijl het eigenlijk letterlijk bedoeld was. Vele malen lukte het de prins niet om uit de tuinen van het koningshuis te komen tot hij een keer is beland in een stenen tunnel die uitkwam op een graftombe. Vanuit de stenen gang ging hij verder met graven en kwam hij door een tochtig stuk langs, de prins dacht dat hij onder een rivier of gracht zat tot hij een dik stuk plastic tegenkwam en hij begon te zagen.

De prins kwam terecht in een afvalcontainer in een steegje in Den Haag waar twee jongens hem vreemd aankeken en een pistool trokken. Toen de prins uit de container kwam vroegen de jongens wie hij was en hij vertelde dat hij "*Willem-Alexander Claus George Ferdinand*" is. De jongens keken hem gek aan en dachten dat hij een grapje maakte toen hij zei dat hij de kroonprins van Oranje is. De twee jongens genaamd Soufian en Orlando wisten niet wat hun overkwam en dachten dat de prins allemaal onzin uitkraamde. Ze namen hem mee door de straten van Den Haag.

De prins, die ze Ali noemen had een munt aan de twee jongens gegeven en toen ze bij een juwelier stopte om te vragen of het echt goud was werden ze uit de winkel gestuurd omdat Ali te erg stonk en doordat een van de jongens ging schreeuwen naar de juwelier, de juwelier ging dreigen met dat hij de politie ging bellen en toen de jongens uit de winkel waren moesten ze rennen want de sirenes kwamen hun kant op. De prins wist niet wat hem overkwam en dacht dat hij gewoon moest wachten op de politie.

Toen ze weer terug waren bij de container kwam er een meisje achter de container vandaan, ze was beeldschoon en haar naam is Carmen Luisa. Carmen Luisa heeft een droom om in een paleis te zijn terwijl Ali eigenlijk er juist van weg wou. De jongens gingen na de ontmoeting met het meisje weer terug naar een andere juwelier om de munt te verkopen, alleen deze juwelier dacht dat ze de munt gestolen hadden en belde ook de politie waardoor de jongens weer naar een container waren gevlucht maar nu moesten ze in een container omdat er een klein hondje genaamd Ozzy hun anders zou verraden. Toen de prins de hond had afgeleid klommen de jongens uit de container en rende ze weg naar hun stamcontainer.

Na hun avonturen met de politie hebben ze honger en Soufian stelt voor om bij hem thuis marokkaans te eten, Hij vraagt ook aan de prins of hij ooit marokkaans gegeten heeft waarop de prins antwoordt dat hij dat al drie of vier keer heeft gedaan bij koning Hassan. De andere twee jongens dachten dat het een grap was en de prins snapte er helemaal niks van. Ze liepen door de straten van Den Haag om zo bij de flats aan te komen waar soufian en orlando wonen. Orlando woont op de tweede verdieping met zijn moeder en Soufian aan de overkant op de zevende verdieping met zijn moeder. Toen ze bij het appartement van Soufian aankwamen stond de moeder van Soufian haar ogen uit te kijken, Soufian stelde de prins voor als Ali maar de moeder van Soufian had nog nooit een kaaskop Ali gezien, van Soufian kreeg Ali kleren en mocht hij even douchen. Toen Ali uit de douche kwamen stelde Soufian voor om naar de moskee te gaan. Ali zei dat hij daar nog nooit was geweest waarop Najiba (de moeder van Soufian) op antwoordde: "*Een Ali die nog nooit in de moskee is geweest?!*".

Toen de prins in de moskee was, was hij erg oncomfortabel bij het idee dat ze zo dicht op elkaar stonden maar toen ze echt zo dicht bij elkaar waren vond hij het eigenlijk niet zo erg. De concentratie in de ruimte vond de prins merkwaardig en hij dacht bij zichzelf "*Hoe kan het paleis zo uitgestorven zijn en toch vol stress, terwijl het hier zo vol is en toch zo sereen?*".

Na de moskee en het eten bij Najiba was het weer tijd voor Ali om naar de container te gaan maar voor dat hij wegging had hij nog een cadeautje voor de twee jongens. Het zilveren mes en lepel waarmee de prins het gat heeft gegraven.

De container was gelegegd en de prins ging snel terug door de tunnel naar zijn kamer waar hij dacht dat er niemand was totdat plots zijn moeder daar stond. De koningin was helemaal aan het gillen was omdat ze dacht dat de prins een geest was. De prins had snel het wassenbeeld onder zijn bed gegooid en is er zelf in gaan liggen, toen zijn vader binnenkwam zei hij tegen de koningin dat ze zich niet druk moest maken en dat hij levend in bed ligt. Toen de prins weer uit het paleis mocht is hij naar alle plekken gegaan die de prins samen met zijn maten is geweest en heeft daar allerlei zaken rechtgezet. Zoals dat de juwelier een excuus brief moest sturen aan Soufian en Orlando.

De jongens hadden later ook nog een doosje met beide een gouden munt gekregen. Ze durfde niet terug naar dezelfde juwelier en besloten naar een ander te gaan. Ze legde het bestek wat ze van Ali hadden gekregen op de balie en zonder dat ze het zagen drukte de vrouw achter de juwelier op een alarmknop. De deuren van de zaak vielen dicht en gingen pas weer open toen er twee agenten binnenkwamen stappen. Toen de jongens op het bureau waren vroeg de agent of ze de laatste tijd nog in de koninklijke keuken waren geweest. De jongens keken elkaar aan en vonden het een rare vraag. Ze wouden Ali niet verlinken en zeiden dat ze het uit een container hadden gevist. En diezelfde middag zaten ze ieders in een eigen cel.

De prins die dacht dat de jongens nog steeds op vrije voeten rondliepen was weer terug gegaan naar de container waar hij tot zijn verbazing niet de jongens zag maar Carmen Luisa. Ze was nog steeds bloedmooi maar was de prins helemaal vergeten. De prins stelde zich nogmaals voor aan haar en toen vroeg Carmen Luisa zich af waarom hij uit het paleis weg wilde de straten van Den Haag op, terwijl zij juist de droom heeft om als prinses te leven.

Orlando en Soufian werden even later weer vrijgesproken en mochten met een agent mee naar een plek naar keuze, Orlando koos de McDonalds en Soufian koos de moskee. Uiteindelijk waren ze erover eens dat ze naar de McDonalds gingen.

Toen de prins de jongens weer had gevonden gingen ze samen werken in de roti-afhaalshop van Orlando's moeder, bij de roti zaak kregen ze alleen niet uitbetaald in geld maar in eten.

Toen de prins weer terug was in het paleis moest hij met de graaf het dossier doornemen, de graaf was niet blij met wat de prins had gedaan maar het kon de prins helemaal niks schelen. De volgende dag ging hij verder op zoek in de kamer die tussen de tunnel lag hij kwam erachter dat een hele geschiedenis erachter lag. Nadat de prins weer gewerkt had bij de roti zaak ging hij terug naar de container en zag daar Carmen Luisa.

Hij nam haar mee naar het paleis waar helaas de koningin stond te gillen dat ze een mummie zag en de hele hofhouding stond binnen enkele minuten in de kamer van de prins. Dit was de eerste keer dat de prins puberaal gedrag vertoonde in bijzijn van de koningin en dat ook nog eens met een meisje bij hem. Toen de koningin was bijgekomen omhelsde ze Carmen Luisa die in haar armen wegzakte. Toen ze weer wakker werd ging ze samen met de prins een rondje door het paleis heen lopen.

Toen Carmen Luisa weer terug was in Den Haag geloofde niemand wat er was gebeurt.

Op de achttiende verjaardag van de prins had hij al zijn vrienden van de straat uitgenodigd op het paleis. Het was een reuze feest met hapjes uit alle continenten. Toen de schemering begon te vallen begon de tijd te tikken, de prins hoorde een bediende hem wakker maken. De prins wou niet wakker worden, hij wou blijven dromen over de container, Carmen Luisa, de roti zaak en natuurlijk Soufian en Orlando.

4. Personages

Prins Willem-Alexander (Ali): De prins is een jonge die opgegroeid is in het paleis en niet veel afweet van de buitenwereld hoe dat daar echt gaat. Hij besluit op zoek te gaan naar vrijheid door middel van een tunnel te graven en daar uit zijn vrijheid te zoeken.

Soufian: Soufian is een marokkaanse jongen die is opgegroeid bij zijn moeder in de flat. Hij leeft vrijwel altijd op straat samen met Orlando, overigens is Soufian erg gelovig en afwachtend.

Orlando: Orlando is van surinaamse afkomst en is samen met Soufian altijd op de straat te vinden. Zijn moeder heeft een roti zaak waar hij weleens in werkt, niet voor geld maar voor eten. Hij komt zo nu en dan in de cel terecht met Soufian en is de doener van de twee.

Carmen Luisa: Carmen Luisa is een meisje die veel aandacht krijgt van mannen. Ze is beeldschoon en heeft een goed hart. Ze wilt weg van de straten van Den Haag en als een echte prinses in een paleis wonen.

5. Quotes

“Hoe kan het dat het paleis zo uitgestorven is en toch vol stress, dacht de prins, terwijl het hier zo vol is en toch zo sereen?” - Bladzijde 77.

“Het praat ook nog! Ik zweer het! Het afval praat! Het spreekt beter Nederlands dan mijn buurman die hier al vijfendertig jaar woont” - Orlando (of soufian, het staat er niet duidelijk), bladzijde 45.

“In mijn dromen, sahbi” - De prins, bladzijde 127.

“Was die tomaat de reden dat de prins naar dat afschuwelijke kasteel in Wales werd gestuurd?” - Bladzijde 18.

6. Thematiek

De onderliggende gedachte achter het boek is vrij centraal, namelijk vrijheid. De prins is op zoek naar vrijheid in zijn droom. Diezelfde vrijheid heeft hij niet in het paleis en graaft hij daarom ook onder het paleis door richting de vrijheid die de Haagse straten hem kunnen bieden. Een ander thema in het boek is dromen. Alles gaat over dromen, de prins droomt over vrijheid, Soufian droomt over god en Carmen Luisa droomt over het wonen in een paleis. Uiteindelijk kom je er ook achter dat het hele avontuur een droom is geweest van de prins.

7. Motieven

1. Vrijheid, de prins wil vrijheid vinden buiten het paleis maar ook de moeder van Soufian wilt vrijheid vinden terug in Marrakesh. Maar ook het tegenovergestelde van vrijheid wordt veel laten zien namelijk gevangenschap. Hier zie je letterlijke gevangenschap zoals hoe Soufian en Orlando in de gevangenis hebben gezeten maar ook dat de prins opgesloten zat in Wales en in het paleis en dat Carmen Luisa opgesloten zat op de straat en omringt werd door allemaal mannen terwijl ze dat niet wilde en naar de vrijheid zocht buiten de straten van Den Haag.

2. Valse beschuldigingen. In het boek komt Ali terecht bij Soufian en Orlando. Toen de prins terecht bij hen kwam had hij hun een munt gegeven die ze bij de juwelier afgeven. De juwelier dacht dat ze die gestolen hadden en werd de politie gebeld terwijl dat helemaal niet zo was. Hetzelfde gebeurde toen ze van Ali een mes en lepel hadden gekregen en naar een andere juwelier gingen en het daar lieten zien. De juwelier bekeek het goed en zag dat het uit het paleis kwam en heb toen de politie gebeld, de politie heeft toen allemaal vragen gesteld erover en vroeg hoe ze de koninklijke keuken zijn binnengekomen, terwijl dat weer niet is gebeurt. Ook kwamen er beschuldigingen over dat het toch zo'n sprookje moet zijn in het paleis terwijl de prins dat helemaal niet vond en juist weg wou.

3. De container, dat is waar het allemaal begon voor de prins en zijn vrienden, de prins had zijn vrijheid door de container heen gevonden en heeft ook zich daar telkens weer weten te bevinden als ze in de problemen zaten. Overigens is dit niet de enigste container want er speelt er nog een af in het verhaal namelijk de container waar ze zich in moesten verstoppen voor de politie. De prins kwam vanuit een tunnel in de container terecht en die tunnel was zijn weg naar vrijheid. Toen hij de tunnel had gegraven richting de container, kwam hij terecht in een kamer over de geschiedenis van de VOC waar hij lang over heeft onderzocht. Dit gaf hem grote interesse en hij heeft de munten uit een kist in diezelfde kamer gebruikt om Najiba de reis naar Marrakesh te vergoeden.

8. Motto

Motto niet aanwezig in het boek.

9. Opdracht

Voor Jacob

De dood nam je aanwezigheid en liet je bestaan achter in alle harten

10. Over de schrijver

Al Galidi (eigenlijk Rodhan Al Khalidi) is een schrijver van Irakese afkomst. Hij is geboren in 1971, maar zijn precieze geboortedatum is onbekend, omdat zulke gegevens niet geregistreerd worden en verjaardagen niet gevierd worden in zijn streek van herkomst.

Al Galidi studeerde in Irak af als bouwkundig ingenieur. Na zijn studie vluchtte hij uit Irak om de dienstplicht te ontwijken; zes jaar later, in 1998, kwam hij in Nederland terecht, waar hij asiel aanvraagde. Het asiel werd hem geweigerd en hij is

uitgeprocedeerd. Lessen Nederlands mocht hij bijgevolg niet bijwonen. Daarom leerde Al Galidi zich de Nederlandse taal en begon te schrijven. In Vlaanderen wordt hij als schrijver erkend en ontvangt hij een werkbeurs. In 2007 kon Al Galidi genieten van het generaal pardon in Nederland. In 2011 zakte hij voor zijn inburgeringscursus waardoor de IND het recht heeft om zijn verblijfsvergunning te ontnemen.

Onder de naam Rodaan Al Galidi zet hij zijn schrijverschap voort. Onder deze naam heeft hij al verschillende romans geschreven, waaronder de bestseller *Hoe ik talent voor het leven kreeg*, de roman *Holland* en *De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander*. In 2011 werd hij voor zijn roman *De autist en de postduif* bekroond met de prestigieuze Literatuurprijs van de Europese Unie.

[Rodaan Al Galidi \(Author of Hoe ik talent voor het leven kreeg\) | Goodreads](#)
[Rodaan Al Galidi, Holland | 9789090326917 | GRATIS Verzending](#)
[De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander, Rodaan Al Galidi | 9789090355283... | bol.com](#)

11. Titelverklaring

De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander

De titel spreekt voor zich, de onbekende belevenissen want niemand wist ooit van deze belevenissen af totdat dit boek werd geschreven (is overigens niet waar gebeurt) en de van prins Willem-Alexander is omdat hij een van de hoofdpersonages is.

12. Structuur en perspectief

In het boek wordt een personaal perspectief gegeven, je weet net als de personages nog niks af en wordt verrast door elk dingetje.

Om kwart voor vijf verscheen hoofdinspecteur Joost Gerritsen samen met een agent en werden de cellen van Soufian en Orlando geopend.

Het boek heeft 28 hoofdstukken en een proloog maar geen epiloog. De hoofdstukken hebben alleen de nummers van het hoeveelste hoofdstuk en geen titels. Het boek heeft geen duidelijk aangegeven verschillende delen.

Het perspectief wisselt zich vanuit Soufian en Orlando naar de prins, deze perspectieven worden ook soms samengebracht vanuit het personaal perspectief. De perspectieven worden soms per hoofdstuk verwisselt maar ook midden in een hoofdstuk.

13. Decor

Het verhaal wordt afgespeeld in 1985 voor en op de 18e verjaardag van de prins. Het verhaal is ongeveer 2 weken tot een maand maar dat is lastig te zeggen aangezien het allemaal afspeelt in de droom van de prins. Het verhaal heeft een chronologische volgorde en gaat niet naar voren in de tijd en dan weer terug. De prins vertelt wel wat hij gedaan heeft op bijvoorbeeld staatsbezoek maar dat is geen flashback.

Het boek speelt zich af in de straten van Den Haag, bij verschillende juweliers, het paleis, de moskee, de flat van Najiba en de roti zaak van Jandina. Het verhaal speelt zich vooral af in de straten van Den Haag en bij de container.

14. Schrijfstijl

Rodaan Al Galidi schrijft op een eenvoudige manier die makkelijk te begrijpen, het boek leest snel weg en is daarom ook snel uit. Je kan merken dat Al Galidi veel in de geschiedenis van de prins heeft gezocht en veel onderzoek heeft gedaan naar verschillende interviews en citaten uit die interviews verstoppt heeft in het boek. Hij schrijft ondanks dat het makkelijk te begrijpen is ook soms op een erg filosofische manier die soms wat raadselachtig is, bijvoorbeeld: *“Maar het lukte mij niet me te verstoppen voor de uren, die mij altijd omringden, overal. En die nare uren zijn niet alleen, ze zijn omcirkeld door hongerige minuten, En weet je, minuten zijn soms sneller dan de dagen, en soms sneller dan de jaren,”* - *De oma van Orlando*, bladzijde 125.

15. Slotzin

‘Naar zee’ zei hij.

16. Beoordeling

Ik vond het een erg spannend en intrigerend boek, overigens was het wat kinderachtig en makkelijk te lezen. Het boek had stukken waarin je echt opgeslokt zat door het verhaal en het werd ook erg luchtig naar buiten gebracht waardoor je soms niet niet wist je in het verhaal zat. Het verhaal is geschreven voor jong en oud en draagt geen zware stukken mee als je de betekenis er niet achter zoekt. Het verhaal had veel humor en er zaten weinig deprimerende stukjes tussen. Voor mij is het boek ☆☆☆☆ waard en zeker een aanrader voor in de zomer of als je zin hebt in een luchtig stukje literatuur.

17. Recensies

In al zijn romans is het juist het onverwachte perspectief dat de auteur kiest waardoor je aan het denken wordt gezet, waardoor je op een andere manier tegen de dingen aankijkt. Dat doet hij altijd in een soepel geschreven verhaal met prachtige taal, een vleug humor en mooie observaties. Hij gebruikt tegenstellingen om uit te vergroten en daardoor zaken scherp te krijgen. - [Recensie van Jan Stoel over De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander | Hebban.nl](#)

(Geen andere recensies)

18. Vragen: overhoor jezelf

1. *Was het voor de prins belangrijk dat hij de mensen ging helpen die hij met Soufian en Orlando is tegengekomen?* Ja, hij wou meer weten over wat er in zijn toekomstig koninkrijk rond ging en ging daarom bij de verschillende mensen op bezoek.
2. *Hoe beschouwen Soufian en Orlando de prins?* Soufian en Orlando wisten niet dat hij de kroonprins was en behandelde de prins als een gelijke en later noemde ze hem ook een broer van hun.
3. *Denk je dat de droom ooit mogelijk echt had kunnen gebeuren?* Geen enkel verhaal is zo maar verzonnen. Het had echt kunnen zijn, misschien niet in het nederlands koningshuis maar misschien in andere landen wel. Je weet niet hoeveel mensen doen voor vrijheid.

4. *Veranderen de hoofdpersonages door het verhaal heen?* Ja, ik denk dat Soufian en Orlando beide hebben geleerd minder te stelen en minder impulsief te zijn. Terwijl de prins juist meer impulsiever is geworden en meer durft en minder beschermt is van de buitenwereld.

5. *Komt het door de tomaat dat Willem-Alexander naar Wales moest?* Ik denk dat voorafgaand van het incident met de tomaat, de ouders van Willem-Alexander al wel hadden nagedacht over de verplaatsing. Overigen was naar mijn idee de tomaat de laatste druppel die de emmer deed overlopen en dat hij vanaf dat moment naar Wales werd gestuurd voor een persoonlijk-leerproces.